Gymnázium Jana Keplera

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE INFORMATIKA

DCF77 NTP server

server poskytující přesný čas

Autor: Macháček Tomáš Vedoucí práce: Bc. Emil Miler

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracova itovaných pramenů, literatury a dalších odbo	
Beru na vědomí, že se na moji práci vzta ákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, v	

Abstrakt

Závěrečná práce pojednává o NTP serveru, který je synchronizovaný s přijímaným časem. Čas je poskytován německým vysílačem DCF77 v Mainflingenu.

První část se zabývá návrhem antény, která je schopna přijímat signál o kmitočtu 77.5KHz.

V druhé časti práce se rozebírá demodulaci signálu a převod na průmyslovou RS-485 sběrnici. Vše je součástí tzv. antěnní jednotky, obsahuje anténu, demodulační obvod a systém kontrolující kvalitu signálu, což je jedna ze dvou hlavních komponent projektu.

Třetí část se týká hlavní jednotky, skládá se z jednodeskového počítače, Raspberry Zero 2, na který je zhotoven HAT. Ten převádí demodulovaný signál z RS-485 na TTL sběrnici.

Poslední pasáž rozebírá softwarovou stránku hlavní jednotky, tudíž zprovoznění NTP serveru a zobrazování aktuálního času na LCD displeji.

Obsah

1	Abs	Abstrakt														2					
2	Návrh antény														4						
	2.1	Teorie																			4
		2.1.1	Smy	<i>r</i> čková	antéi	na .															4
	2.2	Konstru	ukce																		5
		2.2.1	Pro	gram	pro vý	ýpoč	čet	an	tén	У											5

Návrh antény

2.1 Teorie

Anténa je zařízení, které slouží k vysílání či přijímání elektromagnetického záření. Každý vodič, jímž prochází střídavý elektrický proud, je vlastně anténa. Geometrickým tvarováním vodiče a přidáváním jistých materiálů (ferity) se upravuje účinnost antény, dle vhodných parametrů.

Každá anténa má své základní parametry, mezi hlavní patří zisk, rezonanční frekvence, šířka přijímaného pásma a vyzařovací úhel. Podle použití antény se tyto parametry mění. Avšak hlavním parametrem, který nejvíce ovlivňuje vlastnosti, je fyzický tvar antény.

Proto dělíme antény na dipólové, monopólové, složené (Yagi-Uda anténa), smyčkové, kónické a clonové. Každá kategorie představuje jiné spektrum použití. Dipólové se používají pro vysílání TV signálu. Monopólové se používají při příjmu rádiových stanic, vlnové délky řádu desítek centietrů. Složené jsou vysoce účinné pro širokopásmový příjem, TV i rádia. Smyčkovým anténám se budeme ještě věnovat. Kónické jsou vysoce účiné při vysokých frekvencích. Clonové jsou ideální pro dlouhý dosah.

2.1.1 Smyčková anténa

Smyčkové antény jsou velice jednoduché a všestranné. Jejich tvar je rozmanitý, například zaujímají tvar čtvercovitý, trojúhelníkový, kruhový a elipsovitý. Kvůli jednoduchému návrhu a analýze jsou nejvíce rozšířené mezi radioamatéry.

Klasifikují se dvou hlavních skupin, elektricky malé a velké. Elektricky malé antény jsou ty, jejichž celková délka (počet závitů znásobený obvodem antény) je menší než desetina vlnové délky. Zatímco velké antény svojí délkou odpovídají vlnové délce rezonanční frekvence. Nejvíce se smyčkové antény používají.

Elektricky malé smyčkové antény mají obvykle menší radiační odpor než ztrátový odpor, tedy jsou špatné zářiče, používají se výhradně na příjem signálu. Nejvíce se používají při radiovému příjmu.

Radiační odpor lze zvýšit, tím pádem zvýšit zisk antény, elektrickou délkou antény nebo použít jádro z materiálu o vysoké permeabilitě, nejčastěji ferit. Anténa, která je tvořená cívkou navinutou na feritovém jádře, se nazývá feritová smyčková anténa.

2.2 Konstrukce

2.2.1 Program pro výpočet antény